

UZNÁNÍ NÁRODNÍ RADY FRANCOUZSKOU A ANGLICKOU VLÁDOU

Uznání Národní Rady Československé francouzskou vládou za orgán příští vlády neodvislého československého státu je událostí v dějinách našeho spojeného národa dosud největší. Musíme si uvědomiti dosah toho významu a musíme význam této události také náležitě vysvětliti svým americkým přátelům, tak aby, až americká vláda nastoupí cestu zahájenou Francií a Británií, lid americký nebyl překvapen a stál za svým prezidentem do posledního muže. A tu je naší povinností propagovat myšlenku uznání naší Národní Rady za prozatímní vládu československou také mezi americkou veřejností.

Každý může v té věci něco vykonat. Objednejte si červencové číslo The Bohemian Review, úředního orgánu Českého Národního Sdružení, jež řídí ředitel kanceláře Národní Rady ve Washingtoně, Dr. Jaroslav Smetanka. V čísle tom najdete vystižné pojednání o významu uznání Národní Rady francouzskou republikou a budete moci svým přátelům americkým lépe vysvětliti o v této velké době jde.

Také ostatní články Bohemian Review jsou nejvyšší časové a vhodným materiálem propagačním. Upozorněte své známé na červencové číslo Bohemian Review, ukažte jim články májových demonstrací československého národa pro Ameriku a Wilsona, ukažte ženám americkým zprávu o sjezdu slovenských žen v Praze, a tím, kdož se zajímají o armádu, poukažte na články Czechoslovak Armies. Prokážete tím věci našeho národa velkou službu. Každý z nás musí býti bojovníkem armády. Jedni bojují zbraní válečnými, jiní slovem psaným a mluveným, každý z nás může však šířiti známost o naší armádě prostřednictvím orgánu našeho Národního Sdružení.

Deset centů zaslaných za červencové číslo na adresu The Bohemian Review, 2324 So. Central Park Ave., Chicago, Ill., získá vám velmi bohatou propagační pomůcku. Předplatné na celý rok je pouze \$1.00. Po válece bude ještě mít ročník tohoto časopisu velikou cenu a uschovat jej znamená mít pěknou památku na válečnou dobu, v níž národ náš měl tak velikou a znamenitou úlohu, a v níž každý dobrý Čech a Slovák upřímně pomáhá.

ARBEITERZEITUNG O BOLŠEVICÍCH

Dle válečného zpravodaje onoho listu bolševici nejsou demokracií, ale oligarchií.

(Českoslov. Tisk. Kancelář.)

Washington, D. C., 19. července.

Válečný zpravodaj orgánu ruských (německých) socialistů, praví mimo jiné o bolševicích (9. června): Pochybují, že by Leninova diktatura podepřená rudými gardami, mohla uskutečnití kterékoli cíle socialismu. Socialismus přec předpokládá, že má býti dosaženo plně rozvojové zrostlosti kapitalistické výroby a to v Rusku nikde není. Proletariát, jenž dnes v Rusku tvoří pouze zlomek ruských lidových mass, by nastoupil v bývalé carské říši, kdyby chtěl sespoločenstvením doopravdy uskutečnit, jen sporé dědičství, jež by nad to však bylo ze zmešeno, ne-li zničeno. Bylo by paradoxem světových dějin, kdyby se socialismus chtěl uskutečnit v zemi, která mu skýtá nejhorší podmínky vývoje, a nad to ještě za okolností, jež tyto podmínky ještě omezují. Jestliže ale sověty si svou moc udrží, ať by mohly zmocni kapitalismus, pak by z toho vznikl zcela podivuhodný, dosud neslýchaný ústavní poměr. V dohledné době pro sebe získat většinu lidových mass v Rusku, bolševici sotva mohou očekávat, a jejich panství nemůže proto postiti v demokracii, ale pouze velmi nezvyklou oligarchií jedné části velkoměstského průmyslového dělnictva.

Potud zpravodaj socialistického listu vídeňského. Zdá se skutečně, že bolševici nejen nemají za sebou všechno průmyslové dělnictvo, ale jistě nemají za sebou většinu socialisticky směřujících ruských občanů, jak vidno z opoziční proti nim a z toho fakta, že pronásledují nyní řadu známých socialistů všech odstínů.

NĚCO O CHEMICKÉM PRŮMYSLU

V chemickém průmyslu jest velice důležité, aby bylo co nejméně "odpadků," totiž aby po výrobě látek, jež možno prodati, zbylo co nejméně těch, jež nemožno nijak zužitkovati. Za našich dob, kdy chemie k tak vysoké dokonalosti vyspěla, zařízení jest každá továrna tak, že vedle předmětu, jenž jest jejím hlavním výrobkem, spracovává všechny vedlejší zplodiny, anebo, tyto jiným továrnám jako surovinu k další výrobě prodává. Ještě na počátku minulého století, kdy lučba byla takra ještě v plenkách, hromadily se u každé továrny obrovské časté "hadidy" odpadků, v nichž zakopávány tisíce a tisíce, nebo pouštěny ve způsobě tekutin (špinavých vod) do řek a moře, kde nejen že přicházely na zmar, ale i otravovaly vodu a ryby.

Tak na příklad v Anglii pouštěli do moře kyselinu solnou, jež po výrobě sody zbyvala a pro niž nebylo zužitkování. Dnes užívá se této kyseliny, jež ve velkém prodává se 100 liber za \$5.00, k výrobě barev anilínových i jinak, což ovšem mělo za následek značné zlevnění hlavního výrobku, totiž sody.

Pro plynárny, jež vyrábějí svítivý uhlí, nepřijemným balastem byl černý, odporně páchnoucí dehet. Kdo by byl pomyslel, že z této látky podaří se chemikům vyrobiti pravou sponzu nádherných barviv, jež závodí vítězně s barvami duhovými? Jsou to barvy anilínové. Původně barviva měla velikou vadu: nesnesla mýdla a na slunci se měnila, vyrudla. Proto se barvíři jich užívání dlouho vzpírali. Za našich dnů jsou již v užívání anilínové barvy všech odstínů, jež nejen živosti a krásou barev, ale i svou stálostí předčí všechna druhdy užívaná barviva rostlinná. Průmysl anilínový dosáhl — ač je vlastně původu francouzského — největší dokonalosti v Německu, což dlužno přičísti nikoliv praktickým, nýbrž učeným chemikům.

Kromě barviv vyrábějí se z opovrženého druhdy dehtu různé blahodárné léky, mnohé kruté jeidy, zejména k ničení mikrobu a plísni, a voňavky, jimiž možno napodobiti čestně známé vůně rostlinné. Má tedy tento — u nás zanedbaný průmysl — před sebou velikou budoucnost.

Hostinský zastřelen rozvedenou ženou.

Kansas City, Mo., 19. července. — Paní Jessica Appellová, o níž se praví, že je rozvedenou ženou prominentního právníka v Los Angeles, Cal., je držána ve vazbě na policejní stanici ve spojení se střeženou v středu večer na E. E. Dunlapa, hostinského, jenž zemřel v nemocnici za několik hodin po osudné střebě. Dle prohlášení policie, paní Appellová učinila doznání, v kterém praví, že s Dunlapem se pohádala, načež mu podala revolver se žádostí, aby jí zastřelil. V té chvíli prý revolver náhodou spustil a kule zasáhla hostinského do hlavy. Neměla prý úmyslu Dunlapa zastřeliti a proto také hned po události povolala ambulaci a policii.

Američtí kongresníci přijeli do Francie.

Paříž, 19. července. — Dvanáct členů kongresu Spojených Států, kteří mají v úmyslu navštívit bitvění frontu, přistálo právě ve francouzském přístavišti. Mezi cestujícími na loď, po které do Evropy přijeli američtí zákonodárci, nalézal se Justin Godart, člen francouzské poslancecké sněmovny, a oddíl alpských šasérů, kteří nalézali se na návštěvě ve Spojených Státech, a množství polských dobrovolníků.

Angličané postoupili jižně od Somme.

Londýn, 19. července. — Jihozápadně od Villers-Bretonneux, jižně od Somme, anglická linie byla posunuta ku předu na frontě více jak míli, praví úřední oznámení z hlavního stanu anglického vojska ve Francii. Anglické posíle na východ od Hebuterne také byly zlepšeny. Jižně od Bueapoy, na frontě jihozápadně od Arras, německá nájezdní družina byla zahánána. Německé dělostřelctvo jevílo značnou činnost během noci na frontě ve Flandrech, severně od Bailloulu.

RŮŽE

Napsal Remy de Gourmont. a růže přilís vysoká.

H. de Rognier.

Byl dosud dítě. Neoblíkal se již sice po šlapecku. dosud však také ne po mužsku. Tvář jeho byla hladká, vlasy kučeravé; bylo na něm patrné, kterak dospívá; v létě hrával kuličky a po celý rok škádlil děvčata.

Výjimkou byla Krista: té si přece neodvážil dobiti, poněvadž byla o deset let starší nežli on a poněvadž v ní viděl dárnu jako ve své matce, dárnu velmi mladou a — bez manžela. Naopak, měl ji rád, poněvadž byla dobrá, vřdná a ráda se smála. Život je podmíněn veselostí, smíchem, myslí si hoši, a kdo se nesměje, nežije.

Všecky přítelkyně Kristiny byly již provdány. Ona je nenavštěvovala, doufajíc, že tu nebo onde najde také pro sebe manžela; neměla však věna, i bylo to těžké. Často přicházela k hošíkově matce, ježto domy jejich sousedily, a také proto, že otec hošíkův, jenž sbíral rytiny, dostával často návštěvy bohatých sběratelů, jimž rád ukazoval svůj kabinet. Kdož ví? říkávala často, doufajíc v budoucnost. Bylo jí pětadvacet.

V létě sjízděly se Kristiny přítelkyně na pobřeží britanském, a ta, jež pronajmala nejprostrannější obydlí, brala Kristu k sobě, ježto její stáří rodičové zůstávali doma. Tak sešla se na pláži velmi živá společnost dětí a mladých. V ní stával se hošík ještě obojživelnějším. Nevěděl, kterých pudů poslechnouti. Jíti stavět šterkové pevnosti proti vzdouvajícímu se přílivu, bylo velmi lákavé; zůstati u knihy s mladými, hovřícími ženami a Kristou, jež vyšívala, bylo lákavé neméně. I dělil se o obě, a když zdálo se mu, že již dosti dlouho dělal vážného mladíka, rozběhl se za malými a vesele brouzdal se v písku, zroseném pěnou.

Takto trávil čas již několik dní, když tu nále obdržel jeho otec, sběratel rytin, záhadný dopis: — "Panc, váš odjezd, o němž jsem zvěděl, zastaviv se u vás minulé středy, zmařil můj plán, který již delší dobu jsem nosil v hlavě. Jistá neodkladnost nedovoluje mi čekati na váš návrat. Nebylo by neslušno, kdybych dovolil si na krátko vyrušiti vás na pobřeží, kam jste asi unikl před dotěravci? ... Podpis — "Durand, člen institutu." upamatoval sběratel rytin na návštěvníka, jehož přijal již dvakrát nebo třikrát, a jenž při poslední návštěvě zdál se být roztržitým. Vzpomněl si také, že Krista byla onoho dne s ním, že jí velmi uctivě pozdravoval, velmi vřdně k ní hovořil a že zanechal pro ni karton s velmi vzácnými rytinami.

Krista v něm nalezla manžela. Nebylo o tom pochyby, když viděl pana Duranda ubytovati se v hotelu "Na pobřeží" a místiti se v zájmech povrhuje hovoří a zabývá mladých žen. Prohlásil, že stráví tam zbytek své dovolené. Hošík ho nenavídal od prvního spatření. Myslí si:

"Ten není amatérem rytin, to je amatér Kristy."

Tato myšlenka často přicházela mu na mysl, také jí zcela otevřeně vyřkl před svou matkou, jež ho velmi proto plísnila, majíc notnou chuť vypuknouti v hlasitý smích. Brzy nikdo pana Duranda jinak nepojmenoval nežli "amatérem Kristy" a jímno to mu také zůstalo.

To byla jediná narážka na snáček v tichosti připravovaný. Ke konce měsíce, když všichni svorně mluvili o přípravách k návratu do domovů, vzal si pan Durand sběratel rytin stranou a řekl mu: "Odjíždím. Rozhodnutí moje je pevné. Jsem rozhodně "amatérem Kristy."

"Aj! Vy jste slyšel?" "Ovšem, a rád. To potvrzuje, že jsem byl pochopen."

"Což ona?" "Nemám dosti odvahy."

Sběratel rytin vzal si za úkol spojití ruku Kristinu s rukou páne Durandovou. Krista dělala překvapenou. Pan Durand červenaje se polbil malou, poslušnou ruku její, a ona pochopila, že jí miluje, a že chce jejím blahu. — Unikla přáním a polibkům přítelkyní. Vystoupila do svého pokoje a posadivši se u okna pozorovala moře. Jež zdálo se jí podobno nekonečnou jejího života.

Krista popošla a zvaživ dítě za ramena zvedla je a přitulila k sobě. "Co je ti, můj maličký?"

"Kristo! Kristo!" "Co pak?" "Ach, Kristo!" "Nuž, posad se ke mně a řek mi, co je ti."

Sklesla na lože dojata velkým žalem hochovým. Když chlapec ušedl vedle ní, opřev hlavu o její rameno, pravila dále: "Byl jsi plísněn?" "Ne."

"Bolí tě něco?" "Ano." "Co pak?" "Já nevím."

"No tak," pravila trochu popuzeně, "buď přece rozumný a promluv." "Ach, Kristo, ty jsi to, ty mne plísniš, ty, již tolik mám rád!"

I pochopila Krista a lekala se dítěte. Jeho slova však jí také rozlítostnila, a přitiskla dítě k nádrám, aby napravila svoji popuzenost.

"Kristo, on si tě tedy odvede?" "Ale ne, zstanu s vámi se všemi, s tebou."

"To není pravda." "Ale je, ujišťuji tě. Přijdu za tebou jako jindy a budu tě stále míti ráda, můj maličký."

"Já, já tě mám tolik rád!" Nevinně, zvědavě ruce svíraly Kristu a tiskly její tělo. Zmatena, pohlédla na unylé oči, hledající zraky její. Pohlédla též na mladá ústa, a mladé rty přiblížily se k jejím a přitiskly se. Setrvali tak dlouho, pak zvrátili se oba bezvládně na lůžko. Hošík otevřel oči a puzen instinktem sklesl na Kristu. Otevřel její živůtek, hladil její hebké tělo, zabohřil ruku pod rameno. Krista vyskočila, odstrčila ho, najednou však, vidouc se rozepjata, jásavě vykřikla:

"Ano, můj maličký, obejmí mě srdce. Tu máš. Dej mi první polibek lásky!"

Vykřikla jako uštknuta, zvedla se, upravila si šat a rekla: — "No vidíš, jsem spokojena. Něžný, malý příteli, budu tě milovati vždy. Zachovej si vděk mého srdce. Kdož ví? — Přeložil K. Kalláb.

Z OMAHY NEB. POZDRAVIL SE.

Minulé úterý odpoledne odebrali se do svého domova v Bee, Neb., známý krajan pan Václav Mířiovský se svou manželkou. Pan Mířiovský strávil několik týdnů v nemocnici sv. Josefa, kde léčil se z vážné choroby. Stav jeho zlepšil se nyní do té míry, že mohl nemocnici opustiti, a proto také spěchal domů, aby mohl dohlédnouti na sklizeň obilí a jiné práce, o něž na farmě nikdy nebyl nouze. Pan Mířiovský není posud úplně zdravý a musí se šetřiti, jinak byl by nucen po čase podrobiti se operaci. Manželé Mířiovských strávili před odjezdem domů několik dnů u svého syna Václava, dále navštívili rodinu p. Jana Hladka, p. Josefa Egermajera a jiné své známé. Přejeme panu Mířiovskému, aby se záhy pozdravil a vyhnul se tak bolestné operaci.

ÚMRTÍ KRAJANŮ.

V pondělí odvolána byla z kruhu milé své rodiny stará zdejší ošadnice paní Anna Novotná. Zemřela po 18-měsíční chorobě ve svém domově v čís. 1911 již 15. ul., oplakávána jsou všemi, kdož ji znali. Paní Novotná narodila se před 57 lety v Čechách a v této zemi žila 31 rok. Odechodu jejího želi synové: Frank, usazený v Glendive, Mont., Joe a William v našem městě, a deery: p. Frautiska Krandová, p. Mary Chlebořadová a sl. Anna Novotná. Den pohřbu nebyl posud určen, neboť členové rodiny očekávají zprávu od p. Franka Novotného, zda bude moci na pohřeb přijeti. Výprava pohřbu svěřena byla českému pohrobíkovi p. Fr. Jandovi. Pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

V nemocnici sv. Josefa zemřel po delší nemoci krajan pan Mířek J. Pavel, bydlící v čís. 1012 Dominion ul. Bližší podrobnosti sdělí me později.

OSOBNÍ.

V pondělí odpoledne zaskočil do naší redakce pan Jindřich Hart, velitel družiny dobrovolníků československé armády, aby jménem hochů, odjíždějících do tábora ve Stamfordu, Conn., stiskl nám ruku na rozloučenou.

F. DVORÁK, prodávac vepřů — JOE FLOOD, prodávac dobytka Tel.: So. 3780. AL. POWELL, prodávac ovcí. Tel.: So. 1972. DVORÁK COMMISSION CO. Telefonujte neb pište nám a obrátíte bezodkladnou odpověď. Telefon: So. 607 — Room 217 Exchange Bldg. — So. Omaha.

Tímto oznamuji všem četným starým i novým příznivcům, že vlastním HOTEL "PRAHA," který jest úplně znovu vypraven vším vnitřním zařízením, vkusně dekorován a kde krajané, zavítavši do Omahy, naleznou nyní řádnou obsluhu a pohodlí to nejlepší. Chutná jídla z pravé české kuchyně vždy vás uspokojí. O přízeň místních i venkovních krajanů aktivě žádá JOSEF PIVONKA Boh 13. a William ul. OMAHA, NEBRASKA

'Fremo' velkolepý nápoj na uhasení žízně Jest zdravý a osvěžující. Jistě se ptejte po "Fremo", kdykoliv máte žízeň. Vyráběné a láhvované Fremont Beverage Co., Fremont, Neb.

HOSPODÁRNOST ŠETRNOST PODÁTE POMOCNÉ RUKY? Vláda Spoj. Států žádá provádění HOSPODÁRNOSTI a ŠETRNOSTI všemi osobami ve všech věcích. Vyhovění této žádosti jest důkazem VLASTENECTVÍ a LOYALITY. Šetřením a kupováním

W.S.S. WAR SAVINGS STAMPS ISSUED BY THE UNITED STATES GOVERNMENT

SP. ST. VÁL. ÚSPORNÝCH ZNÁMEK pomůžete sobě a své zemi POMŮŽETE? Zeptejte se svého duchovního správce, kazatele, poštmistra, předsedy svého spolku nebo klubu, poštovního poslíčka, nebo kteréhokoli bankéře. ONI VÁM SDELI, JAK! VLASTENECTVÍ LOYALITA

Paní F. Hodková, manželka vala hochům pěkné kapesníky. krajana F. W. Hodka, odjela v úterý ráno s deerskou Idou do Norfolk, Neb., na krátkou návštěvu své matky. — Paní Libuše Bartoš-Murphyová, ehalně známá odborná ošetřovatelka a deera zdejších válečných manželu, p. Frank Bartoš, z jižní 15. ulice, dnes, v úterý, ve 2 hodiny odpoledne, odjela do Fort Sam Houston u San Antonio, Texas, kde v základní vojenské nemocnici, čís. 1, zaujme místo jako ošetřovatelka Červeného kříže. Paní Libuše Bartoš-Murphyová, vzorné americké vlastence, přejeme zdaru u plnění obtížných povinností ošetřovatelek Červeného kříže a kěz se po vítězném světovém boji šťastně a ve zdraví do rodinného kruhu zase navrátí!

Dobrovolníci odjeli. V pondělí v 6 hod. večer opustilo Omahu 19 dobrovolníků, jejich jména uvedli jsme ve včerejší zprávě; odjeli do Chicaga a odtud do Stamfordu, Conn., do tábora československé armády. Před československou vojenskou kanceláří shromáždilo se hojně krajanů, aby se rozloučili s našimi hochy. Pan Václav Tesař, horlivý podporovatel všech dobrých snah, přinesl jim v poslední chvíli zásobu doutníků a cigaret, aby jim bylo po cestě veselji. Pan Šlogr, hoteliér, přispěl rovněž bedničkou doutníků, a p. V. Dušáček poslal také bedničku svých "nejlepších". Paní Zelená vřdo-

SATURDAY ONE HEAL WHEATLESS